

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **Mgr. M. D.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2016, č. j. MHMP 76881/2016

takto:

- I. Výrok 1) rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 1. 2016, č. j. MHMP 76881/2016, se zrušuje a v tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „odvolací orgán“ nebo „žalovaný“) blíže specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný rozhodl o jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části

Praha 14 (dále též „povinný subjekt“) ze dne 18. 12. 2015, č. j. UMCP14/15/50103/KT/MRV. Tímto rozhodnutím byla odmítnuta žádost žalobce o informace.

2. V napadeném rozhodnutí žalovaný ve výroku 1) potvrdil rozhodnutí v části odmítající poskytnutí „písemné omluvy starosty z jednání“ z důvodu neexistující informace. Ve výroku 2) žalovaný zrušil rozhodnutí v části odmítající poskytnutí „písemností, kterými bylo argumentováno, že střelnice je stavbou dočasnou“, a v této části věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.
3. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a své námitky vyjádřil v žalobě takto:
4. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce procesní vady. Žalovaný porušil zákonnou lhůtu pro vyřízení odvolání, když napadené rozhodnutí vydal po jejím uplynutí. Dále žalobce namítá, že pro doručení výzvy k seznámení se s podklady pro rozhodnutí ze dne 4. 1. 2016, č. j. MHMP 12020/2016 (dále též „Výzva“), zvolil žalovaný nevhodné prostředky, které žalobci znemožnily realizovat jeho právo na seznámení se s těmito podklady. Stížnost, kterou žalobce podal proti tomuto postupu, nebyla dosud vyřízena.
5. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí.
6. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí vyplývá ze skutečnosti, že nejsou řádně vypořádány všechny odvolací námitky. Žalobce požadoval celý text e-mailu, který dne 16. 9. 2015 zaslal starosta Městské části Praha 14 pan R. V. předsedovi Výboru pro územní rozvoj a územní plán Zastupitelstva hl. m. Prahy panu J. S. Žalovaný však k námitce tohoto obsahu uvedl, že se námitkou zabývat nebude, protože se jí zabýval již v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015 pod č. j. MHMP 2024405/2015, a tato skutečnost proto nyní představuje překážku věci rozhodnuté. Podle žalobce se žalovaný měl předmětnou námitkou zabývat věcně ve smyslu § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a měl uvést důvody, které správní orgány vedly k odmítnutí žádosti.
7. Nezákonnost napadeného rozhodnutí dovozuje žalobce ze skutečnosti, že žalovaný svým postupem „konzervuje stav“, který tu byl před zrušením meritorního rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Existuje-li předmětný e-mail, pak celý měl být žalobci poskytnut, neboť takovou informaci žalobce požadoval. Žalobce vyjádřil obavu, že žalovaný může požadované informace skrývat, když o každé z písemností může prohlašovat, že neexistuje do doby, než se prokáže opak. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, který v napadeném rozhodnutí uvádí, že pro získání celého předmětného e-mailu může podat novou žádost o informace. Podle žalobce tím žalovaný připouští, že vydání požadované informace nic nebrání. Žalobce v postupu žalovaného proto spatřuje prvky libovůle.
8. V další části žaloby uvádí žalobce námitky směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2015, č. j. MMP 2024405/2015, kterým žalovaný rozhodl o stížnosti žalobce ze dne 27. 10. 2015. Soud rozhodnutím ze dne 12. 2. 2016, č. j. 3 A 22/2016-13, vyloučil žalobu proti tomuto rozhodnutí k samostatnému projednání a rozhodnutí, neboť společné projednání obou věcí v jednom řízení nebylo vhodné, a to navzdory tomu, že jde o návrhy vzájemně věcně související. V každém z uvedených případů totiž soud přezkouvává jiné skutečnosti.
9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 14. 4. 2016 navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K procesním námitkám uvedl, že nesouhlasí se žalobcem, že mu znemožnil uplatnění práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a spisovým materiálem a porušil § 36 odst. 3 správního řádu. Výzvu zaslal

žalovaný prostřednictvím držitele poštovní licence, neboť žalobce neuvedl, že mu má být v odvolacím řízení doručováno e-mailem, v žádosti o poskytnutí informace ze dne 16. 9. 2015 tento způsob doručování výslovně odmítl. Žalobce si mohl Výzvu vyzvednout na poště dne 7. 1. 2016 a neučinil tak ani do stanovené lhůty dne 11. 1. 2016. S ohledem na lhůtu pro vydání rozhodnutí podle InfZ žalovaný nemohl lhůtu pro seznámení se se spisem stanovit delší.

10. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že rozhodnutí o stížnosti považuje za meritorní vyřešení věci. V rámci odvolacího řízení nemohl žalovaný znovu řešit otázku existence či neexistence písemné omluvy starosty a nemohl znovu řešit otázku rozsahu poskytnutí předmětného e-mailu, který se zabýval změnou územního plánu č. 482. Podle žalovaného tato skutečnost byla v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vysvětlena, proto žalobcovu námitku, že se žalovaný v rámci odvolacího řízení nezabýval všemi odvolacími námitkami, považuje za lichou.
11. Žalovaný k otázce zveřejnění „písemné omluvy starosty z jednání výboru“ prohlášené za neexistující ve výroku 1) napadeného rozhodnutí, připomíná, že povinný subjekt doložil, že se jedná o informaci neexistující. Z interních sdělení obsažených ve správním spise vyplývá, že se povinný subjekt hledáním této informace zabýval.
12. Závěrem žalovaný upozornil, že v žalobě je požadováno zrušení celého napadeného rozhodnutí bez ohledu na skutečnost, že odvolání žalobce bylo částečně vyhověno a věc byla vrácena povinnému subjektu k dalšímu řízení.
13. Žalovaný ve vyjádření ze dne 3. 5. 2016 doplnil, že žalobce podal Ministerstvu vnitra ČR žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti, která se týkala tvrzeného nesprávného užití § 36 odst. 3 správního řádu a nesprávného doručení Výzvy. Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 27. 4. 2016 pod č. j. MV-47969-2/ODK-2016 potvrdilo postup žalovaného a žalobcovy námitky shledalo nedůvodnými.
14. Městský soud v Praze rozhodl o věci samé bez jednání, ačkoli žalobce jednání požadoval, neboť shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí bez nařízení jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
15. Soud konstatuje, že soudnímu přezkumu podrobil pouze výrok 1) napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Ohledně výroku 2) rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí částečně zrušeno, a věc byla v tomto rozsahu vrácena povinnému subjektu k novému projednání, soud uvádí, že nemohl v této části přistoupit k soudnímu přezkumu. Podrobit přezkumu ve správním soudnictví lze totiž pouze rozhodnutí, proti němuž ve správním řízení nelze již podat řádný opravný prostředek, resp. musí se jednat o konečné rozhodnutí. Uvedené vyplývá z § 5 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Jinými slovy, účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Z uvedeného důvodu nemohl proto soud přezkoumávat námitky směřující

proti výroku 2) napadeného rozhodnutí, když v této části nebylo ke dni podání žaloby správní řízení ještě ukončeno.

17. Soud se zabýval předně otázkou, zda napadené rozhodnutí je zatíženo vadou, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, je mezi takové vady třeba řadit i nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud je tedy povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů z moci úřední, tedy aniž by žalobce nepřezkoumatelnost ve své žalobě konkrétně namítal. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů se jedná zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Tuto vadu přitom nelze zhojit ve vyjádření k žalobě, příp. v kasační stížnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
18. V projednávaném případě se soud ztotožnil se žalobcem, že v napadeném rozhodnutí žalovaný dostatečným způsobem nevypořádal žalobcovu odvolací námitku týkající se poskytnutí celého znění předmětného e-mailu.
19. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný totiž pouze konstatoval, že se první skupinou žadatelových odvolacích námitek (tedy otázkami týkajícími se poskytnutí celého znění předmětného e-mailu, pozn. soudu) zabýval již v rozhodnutí o stížnosti ze dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015. Uvedené rozhodnutí proto dle žalovaného tvoří překážku věci rozhodnuté, a pokud žadatel požaduje celé znění předmětného e-mailu, může koncipovat novou žádost o informace, která nebude předmětem vázána pouze na změnu územního plánu ohledně střelnice Chaloupky, a povinný subjekt mu tento e-mail podle znění jeho žádosti poskytne.
20. Takové odůvodnění napadeného rozhodnutí soud shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek jeho důvodů.
21. V posuzovaném případě žalovaný pouze odkázal na řízení, v němž žalovaný rozhodl dne 24. 11. 2015, č. j. MHMP 2024405/2015, o stížnosti žalobce ze dne 27. 10. 2015 tak, že postup povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdil. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40 „*potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.*“. Jinými slovy, předchozím rozhodnutím podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ žalovaný toliko potvrdil postup povinného subjektu, avšak nevydal rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., jímž by rozhodl o předmětné žádosti o poskytnutí informací. Tento úkon správního úřadu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., aby podléhal soudnímu přezkumu, už proto je nezbytné, aby důvod neposkytnutí celého znění e-mailu byl uveden v napadeném rozhodnutí. Žalovaný se mýlí, že posouzení uvedené námítky brání překážka věci rozhodnuté, když předmětem přezkumu v řízení podle § 16a InfZ je postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace a předmětem přezkumu v řízení o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu podle § 16 InfZ je věcné posouzení důvodů pro odmítnutí žádosti.
22. Soud připomíná, že požadavky na odůvodnění správního rozhodnutí upravuje zejména § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého musí správní orgán v odůvodnění uvést důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení

a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč povinný subjekt neposkytne žalobci požadované informace, z jakého důvodu považuje jeho požadavky za liché, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, z jakého důvodu považuje tvrzení žalobce za nerozhodné, nesprávné, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při neposkytnutí informace. Rozhodnutí, jehož odůvodnění nevypořádává námitky žalobce, nýbrž obsahuje toliko obecný odkaz na jiné rozhodnutí, že námitky byly vypořádány v jiném rozhodnutí (které nadto nepodléhá soudnímu přezkumu), soud považuje za nepřezkoumatelné, když současně důvody, o něž se výrok opírá, v něm zcela absentují. Takové vady nelze zhojit ani vyvrácením námitek ve vyjádření k žalobě. Soud v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, který vymezil hranici mezi nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů a pochybením ve skutkových zjištěních.

23. V posuzovaném případě soudu nepřisluší, aby v rozhodování o věci nahradil správní orgán, provedl sám vlastní hodnocení a učinil závěr, zda má být či nemá být žalobci celý e-mail poskytnut, neboť by tak nepřipustným způsobem zasáhl do činnosti správního orgánu.
24. Z uvedeného důvodu soud zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
25. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, kterou představuje zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. dubna 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu